

בענין להאריך בתפלה ביוה"כ

מא. מו"ר לא האריך בתפלות ובשמו"ע ביוה"כ פרט בפיוטים שנביא להלן, עי' מש"כ בנד"ז לעיל בר"ה. אמנם זוכרני כשלמדתי אצל מו"ר בישיבת ב"י בב"ב בשנים תש"א תש"ב הי' מו"ר מאריך מאד בשמו"ע.

מזן החזו"א האריך בתפלתו מעט

מב. מזן החזו"א זצוק"ל הי' מאריך קצת יותר מכל השנה אבל לא הרבה ביותר.

ונתנה תוקף

מג. מו"ר אומר בקול ובניגון מרגש את כל הנתנה תוקף והפיוטים שאחריו עד קדושה, בנתנה תוקף מדגיש כל מלה ובשנת תשמ"ג חזר פעמיים על מלת "צאנו" וכן על מלת "יבראון" והדגישם. בשנת תש"מ אמר כדרכו ונתנה תוקף בקול, ובקול מרגש וכשאמר בר"ה יכתבון וכו' אמר מלה במלה לאט לאט ובכה והתעכב מי בקיצו, עד כאן שמעתי יותר לא שמעתי כי קולות המתפללים הפריעו.

העבודה של מו"ר בסדר העבודה דיוה"כ

מד. מו"ר אומר עם הציבור סדר העבודה נוסח אשכנז המתחיל "אמיץ כח" וכו' ובהפסקה אמר מו"ר את העבודה נוסח ספרד המתחיל "אתה כוננת".

מה. תשל"ז, אף שמו"ר חלש מאד והי' כל היום בביהכ"נ, עמד על רגליו כל אמירת העבודה ונפל על פניו ממש בכל "היו כורעים ומשתחוים וכו'" שבוהכנים שבסדר העבודה, ומיאן שיעזרו להקימו וקם בעצמו בהסתמכו בכסא שהעמידו בסמוך לו.

"והכהנים והעם" וכו' אמר מו"ר מלה במלה בחיל ורעדה מי שראה את מו"ר אומר והכהנים והעם וכל חלק זה מסדר העבודה עד אחר הכריעה, תקפהו פחד ובכי ואימה מפני שמו הגדול ית"ש, איך שמו"ר מוציא מפה קדשו את המילים "השם הנכבד והנורא" וכו' בזעזוע בקול אימה ובשאגה גדולה וברעדה ופניו נתעותו ונשתנו מפחד שמו הגדול יתברך וכשהגיע מו"ר ל"בקדושה ובטהרה" הוציא את המילים האלה בקולות דביקות, והתדבק בקונו תפוס בשרעפיו ונפל על פניו, בהזכיר מו"ר את המילים "שם הנכבד והנורא" זלגו עיני קדשו דמעות אשרי מי שראה את צדיק הדור בעבודת יוה"כ, אנכי בכיתי ורעדתי בראותי את קדושת פניו דבוקים בקונם ובשמעי אומר והכהנים וכו' מזכיר את השם בסילודים, אותו המחזה הנורא כשאמר